

кового сотенного козацького міста - перекваліфікувався на торговельне місто.

На мою думку, Харківське козацтво відіграло провідну роль у стартовому розвитку та становленні нашого міста, а отже є важливою частиною його історії. Мені здається, що кожен харків'янин повинен пишатися, а отже і знати своє козацьке коріння.

Кравченко С.О.
НМАУ

ЄВРОМАЙДАН В УКРАЇНІ (ЛИСТОПАД 2013 р. - ЛЮТИЙ 2014 р.)

Важливим явищем новітньої української історії, яке значно вплинуло на її подальший хід, став Євромайдан. Рішення українського уряду призупинити процес підписання Угоди про асоціацію з Євросоюзом, спровокувало політичну кризу і призвело до масових акцій протесту в центрі Києва. Розвиток подій можна розділити на такі етапи:

I етап – 21 – 23 листопада 2013 р. Починається від стихійних зібрань людей на Майдані Незалежності в Києві після оприлюднення рішення Кабінету Міністрів України про призупинення процесу підготовки до укладання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. У ніч на 22 листопада на Майдані в Києві зібралися люди, щоб висловити невдоволення рішенням уряду. В означений період протестний рух поширюється як в Києві, так і за його межами (з'являються «євромайдани» в інших містах України). В таборі влади спостерігається збирання сил для протидії «Майдану» - зі східних регіонів країни вирушили автобуси з людьми для організації «антимайдану».

II етап – 24 – 30 листопада 2013 р. Характеризується збільшенням кількості учасників Євромайдану і активізацією їх діяльності. 26 – 28 листопада відбувалися студентські страйки, представники об'єднаної опозиції встановили брезентові намети і тенти «штабу європейського майдану» на Європейській площі. Отже, відбувається організація руху,

який починався як стихійний. Українському «Майдану» висловили підтримку в багатьох містах світу, мешканці яких організовували мітинги і пікети. Протистояння стає більш жорстким, влада вдається до силових методів протидії «Майдану».

III етап – 1 грудня 2013 р. - 15 січня 2014 р. Це період протистояння сил «Майдану» і провладних сил. Під час цього протистояння опозиційні сили 1 грудня створили Штаб національного спротиву - координаційний центр Євромайдану. Головними вимогами штабу стали відставка Кабміну, а також проведення позачергових виборів президента і уряду. В означений період дії мітингарів були більш рішучими, деякі з них мали наступальний характер. Провладні сили, з одного боку, намагалися блокувати діяльність мітингарів і звузити підконтрольну їм територію, з іншого, не вдавалися до масового розгону людей. Більш поширені були побиття окремих учасників «Майдану», в т.ч. і журналістів, для чого часто використовували так званих «тітушок».

IV етап – 16 січня - 17 лютого 2014 р. 16 січня в ВР були прийняті диктаторські закони, які передбачали обмеження свободи слова, мирних зібрань та ін. 19 січня 2014 року в Києві почалися зіткнення радикально налаштованих маніфестантів із загонами міліції, а 22 січня серед мітингувальників з'явилися перші загиблі від вогнепальної зброї. В наступні дні захоплювали будівлі обласних адміністрацій. В результаті силового протистояння в центрі Києва Україна опинилась на межі введення надзвичайного стану. Поступки влади не змогли врятувати ситуацію. 18 лютого супроводжувалося масовим кровопролиттям. Загибло більше 100 осіб. 22 лютого Верховна Рада України підтримала Постанову про усунення В.Януковича з посади Президента та призначила поза-чергові вибори Президента України на 25 травня 2014 року.

Таким чином, розвиток подій українського Євромайдану поділяється на кілька етапів. Кожен з них має певну характеристику і особливості. Протистояння мітингарів з владою пройшли шлях від стихійних мирних протестів до кровопролитних боїв і закінчилися повною зміною влади в Україні.